

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.12.2016
COM(2016) 825 final

2016/0413 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af
forordning (EF) nr. 1889/2005**

{SWD(2016) 470 final}

{SWD(2016) 471 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag bringer forordningen om kontrol med likvide midler i overensstemmelse med internationale normer og bedste praksis inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Der indføres bestemmelser på områder, som efter en evaluering af forordningen om kontrol med likvide midler viste sig ikke at være tilstrækkeligt dækket, og der gennemføres en række af de indsatspunkter, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme¹.

Den første forordning om kontrol med likvide midler blev vedtaget i 2005². Den supplerede bestemmelserne i hvidvaskdirektivet³ ved at indføre en kontrolordning for fysiske personer, som rejser ind i eller ud af Unionen med kontanter eller ihændehavepapirer til en værdi af 10 000 EUR eller derover. Forordningen gennemfører således på EU-plan de internationale standarder inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og navnlig anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende hvidvask af penge ("FATF") om kontrol med likvide midler.

En evaluering af opfyldelsen af målene i forordningen om kontrol med likvide midler sammenholdt med oplysninger fra medlemsstaterne og udviklingen i de internationale standarder for kontrol af pengestrømme på tværs af grænserne ledte Kommissionen til den konklusion, at forordningen samlet set var effektiv, men at der var problemer på en række områder, hvor den skulle bringes til at fungere bedre.

Mere specifikt omhandler dette forslag følgende spørgsmål:

1. Utilstrækkelig dækning af likvide midlers bevægelser på tværs grænserne

Ifølge den nuværende forordning om kontrol med likvide midler er fysiske personer, der rejser ind i eller ud af EU med 10 000 EUR eller derover, pålagt en angivelsespligt. Den indeholder dog ingen bestemmelser om likvide midler, der sendes med post, som gods eller med kurer. Flere offentlige myndigheder har oplyst, at kriminelle er begyndt at anvende sådanne forsendelsesformer til at afsende eller modtage likvide midler med henblik på at omgå angivelsespligten i forordningen om kontrol med likvide midler.

2. Vanskeligheder i udvekslingen af oplysninger mellem myndigheder

Ifølge den nuværende forordning om kontrol med likvide midler skal de kompetente myndigheder kun "stille angivelsesdataene til rådighed" for de finansielle efterretningsenheder i den medlemsstat, hvor dataene er indsamlet. Dette forholdsvis passive krav kan opfyldes ved blot at stille udfyldte angivelsesformularer til rådighed for de finansielle efterretningsenheders kontrol. Det er dog ikke tilstrækkeligt, eftersom oplysningerne bør videregives aktivt til de finansielle efterretningsenheder, så de kan analysere dem. Derudover kan angivelsesdataene udelukkende udveksles med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis der er tegn på ulovlige handlinger, og selv dette er valgfrit. Det har ført til en inkonsekvent gennemførelse og en meget begrænset dataudveksling.

¹ COM(2016) 50 final.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9)

³ Insert reference

3. De kompetente myndigheders manglende mulighed for midlertidigt at tilbageholde beløb under tærsklen

Ifølge den nuværende forordning om kontrol med likvide midler må myndighederne ikke tilbageholde likvide midler midlertidigt, når de afslører bevægelser af likvide midler under beløbstærsklen, som viser tegn på ulovlige handlinger.

4. En mangelfuld definition af "likvide midler"

I overensstemmelse med nationale standarder er likvide midler defineret som 'kontanter, der er i cirkulation som betalingsmidler, eller ihændehavepapirer'. Der har dog været tilfælde, hvor kriminelle har flyttet betydelige mængder af højlikvide råvarer såsom guld med henblik på at overføre værdier uden at skulle foretage en angivelse. Standardtoldangivelsen er ikke tilstrækkelig til at råde bod på dette, da den ikke indeholder nærmere oplysninger om f.eks. de likvide midlers økonomiske oprindelse eller tilsigtede anvendelsesformål, og den ikke altid er påkrævet. Det er også vigtigt at tage hensyn til de hastigt ændrende former for kriminalitet og den stigende cyberkriminalitet, onlinekriminalitet og ulovlige onlinemarkedspladser, som hurtigt opstår som følge af udviklingen i det elektroniske pengemarked og de produkter, det tilbyder, navnlig forudbetalte betalingsinstrumenter. Det er nødvendigt at udvide definitionen af likvide midler til også at omfatte sådanne betalingsmidler for at lukke de huller i lovgivningen, der er påvist af de retshåndhævende myndigheder⁴.

5. Divergerende sanktioner for manglende angivelse i medlemsstaterne

Der er stor forskel på sanktionerne for manglende angivelse af likvide midler i de forskellige medlemsstater. Nogle pålægger meget lave bøder, som ikke nødvendigvis virker afskrækkende, mens andre lande pålægger meget strenge straffe, som er tegn på en automatisk antagelse af, at en manglende angivelse af likvide midler er bevis på en underliggende forseelse (som stadig skal bevises og bør være genstand for en særskilt efterforskning). Ifølge den nuværende forordning om kontrol med likvide midler skulle medlemsstaterne underrette Kommissionen om de sanktioner, der fandt anvendelse ved forordningens ikrafttrædelse, men ikke om efterfølgende ændringer.

6. Forskellige gennemførelsesniveauer i de forskellige medlemsstater

Under den nuværende forordning om kontrol med likvide midler anvender de fleste medlemsstater frivilligt den samme angivelsesformular, men dette er ikke et krav. Medlemsstaterne forsyner også Kommissionen med statistiske data, men hverken indberetningen eller dataenes detaljeringsgrad kan gennemtvinges, hvilket kan føre til problemer med hensyn til at sikre en konsekvent anvendelse og vurdere virkningerne.

Et andet problem er at øge de rejsendes kendskab til deres pligter. Dette gøres bedst af medlemsstaterne, idet der tages hensyn til specifikke behov og forhold. Kommissionen vil undersøge, hvordan dette mål bedst kan opfyldes, og holde kontakt med de nationale eksperter i medlemsstaterne om spørgsmålet og er parat til at hjælpe medlemsstaterne med at udvikle det rette oplysningsmateriale.

• **Sammenhæng med gældende bestemmelser på samme område**

Dette forslag skal ses i lyset af EU's og de internationale rammer for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

⁴ Se Europols rapport "Why cash is still king", som findes på følgende link: <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/cash-still-king-criminals-prefer-cash-for-money-laundering>

På internationalt plan fremsætter FATF, som Unionen repræsenteres i af Kommissionen, anbefalinger til jurisdiktionerne om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Disse anbefalinger er ikke direkte anvendelige retsinstrumenter, men de har dog en vis relevans: FATF-medlemmernes evaluering af hinandens overholdelse granskes nøje og har betydelig indvirkning på deres omdømme. FATF's anbefaling nr. 32 vedrører spørgsmålet om bevægelser af likvide midler på tværs af grænserne.

På EU-plan er der vedtaget adskillige retsinstrumenter for at danne en effektiv ramme for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Disse omfatter bl.a.:

- det fjerde hvidvaskdirektiv⁵, som indbefatter hovedparten af anbefalingerne fra FATF
- forordning (EF) nr. 1781/2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler⁶, som gennemfører FATF's særlige anbefaling nr. VII om overførsler
- direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked⁷ (betalingstjenestedirektivet), som i kombination med hvidvaskdirektivet gennemfører FATF's særlige anbefaling VI om alternative metoder til pengeforsendelse
- forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme⁸, som sammen med forordning (EF) nr. 881/2002⁹ om gennemførelse af FN's Al-Qaida- og Talibansanktioner gennemfører dele af FATF's særlige anbefaling III om indefrysning af terroristers aktiver.

Når der ses generelt på bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme:

- fastlægger hvidvaskdirektivet rammebestemmelser for, hvordan den formelle finansielle sektor skal fungere, mens
- forordningen om kontrol med likvide midler fastlægger supplerende rammebestemmelser, der skal beskytte Unionen mod, at personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorisme, overfører likvide midler over de ydre grænser og dermed søger at omgå kontrol af det formelle finansielle system.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med og bidrager til Unionens øvrige politikker, navnlig:

- den europæiske dagsorden om sikkerhed¹⁰, som understreger betydningen af at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet og af at udveksle oplysninger mellem kompetente myndigheder, især de finansielle efterretningsenheder
- handlingsplanen for styrkelse af bekæmpelsen af finansiering af terrorisme, som indeholder en række politiske og lovgivningsmæssige initiativer (bl.a. dette forslag), der indgår i en storstilet indsats på området, og
- Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af terrorisme og erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af

⁵ EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.

⁶ EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

⁷ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

⁸ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

⁹ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

¹⁰ C(2015) 185 final.

terrorisme¹¹, som indeholder bestemmelser om strafferetlige sanktioner for personer eller enheder, som yder materiel støtte til terrorisme

- princippet om kapitalens frie bevægelighed, som forbyder restriktioner for betalinger og kapitalbevægelser mellem medlemsstater og tredjelande, med forbehold af ikkediskriminerende foranstaltninger, der er begrundet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget har dobbelt hjemmel i primær ret:

- Artikel 114 (det indre marked) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fordi det for at garantere et velfungerende indre marked og beskytte Unionens borgere og virksomheder er nødvendigt at træffe foranstaltninger til at forhindre personer, der hvidvasker penge og finansierer terrorister, i at udnytte divergerende nationale forholdsregler til at flytte likvide midler. Disse foranstaltninger skal ensrettes for at gøre dem effektive; og
- Artikel 33 (toldsamarbejde) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fordi kontrol med likvide midler bør foregå ved Unionens ydre grænse, hvor toldmyndighederne har en stor tilstedeværelse. Disse myndigheder har desuden bred erfaring med kontrol af passagerstrømme og den generelle bevægelse af forsendelser over den ydre grænse.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget er en del af EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Det skaber en parallel forbindelse til hvidvaskdirektivet med hensyn til bevægelser af likvide midler på tværs af grænserne.

Oprettelsen af et indre marked med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital indebærer, at der bør træffes ensrettede foranstaltninger i alle medlemsstaterne, om nødvendigt i offentlighedens interesse, for at opretholde et passende og ensartet beskyttelsesniveau og lige vilkår.

Det vil ikke være muligt at opnå samme grad af harmonisering alene med udgangspunkt i national lovgivning. De personer, der hvidvasker penge og finansierer terrorisme, kan udnytte uoverensstemmelserne og søge at flytte deres midler ind i eller ud af EU gennem de medlemsstater, der har de svageste kontrolordninger. I lyset af de beløb i likvide midler, som årligt angives til ind- eller udførsel af EU (i gennemsnit 60-70 mia. EUR, som transporteres af fysiske personer), kan dette have en forvridende virkning på det indre marked.

Den foreslåede forordning forhindrer ikke medlemsstaterne i at træffe nationale kontrolforanstaltninger for bevægelser af likvide midler over de *indre* grænser, forudsat at disse er i overensstemmelse med traktatens artikel 65, stk. 1, litra b), og artikel 65, stk. 3.

¹¹ COM(2015) 625 final.

Denne forordning vedrører ikke foranstaltninger til begrænsning af kapitalbevægelser, som EU eller medlemsstaterne træffer i tilfælde af alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion (traktatens artikel 66) eller i tilfælde af en pludselig betalingsbalancekrise (traktatens artikel 143-144).

- **Proportionalitetsprincippet**

Kommissionen finder, at de løsningsmodeller, der er valgt for at løse ovenstående problemer og nå målene, er både passende og nødvendige.

En udvidelse af kontrollerne til også at omfatte likvide midler, der sendes pr. post eller fragt, og myndighedernes mulighed for at tilbageholde beløb under tærsklen, hvis der er tegn på kriminelle handlinger, vil sikre fuld og eksplicit overholdelse af de internationale standarder og bedste praksis. Myndighederne vil desuden få styrkede kontrolbeføjelser, samtidig med at den ekstra administrative byrde for borgere, virksomheder og myndigheder vil være begrænset, særlig ved indførelsen af en oplysningspligt for likvide midler, der sendes med post og som gods, der vil give de nationale myndigheder fuld kontrolbeføjelse uden at pålægge legitime operatører en systematisk angivelsesbyrde.

Med hensyn til informationsudveksling mellem kompetente myndigheder vil indførelsen af en aktiv forpligtelse til at stille data til rådighed for de relevante medlemsstaters finansielle efterretningsenheder sikre, at disse enheder råder over alle de data, der er nødvendige for analysen. En sådan grad af harmonisering er nødvendig for at undgå, at dataene blot "stilles til rådighed", men ikke aktivt videregives til de finansielle efterretningsenheder. Informationsudvekslingen mellem kompetente myndigheder vil blive obligatorisk for så vidt angår overtrædelser og bevægelser af likvide midler, som bærer tegn på kriminelle handlinger, så de kompetente myndigheder bedre kan bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme og samtidig sikre proportionaliteten.

Ved at udvide definitionen af likvide midler til også at omfatte guld og anvende en fremgangsmåde, hvorved definitionens enkelte elementer nemt kan ændres ved hjælp af delegerede retsakter i lyset af udviklingen i tendenser og teknologi, tager forslaget hensyn til den seneste udvikling og er et klart udtryk for EU's engagement i at imødegå eventuelle fremtidige alternative metoder til at overføre værdier. De foreslåede foranstaltninger ved manglende angivelse lader det være op til medlemsstaterne at indføre de sanktioner, de finder nødvendige for at opfylde målene. I lyset af deres særlige egenskaber risikerer forudbetalte kort at blive brugt til at overføre værdier over de ydre grænser med henblik på at finansiere ulovlig aktivitet. I overensstemmelse med principperne om bedre regulering bør der inden vedtagelsen af delegerede retsakter for at medtage visse former for forudbetalte kort på listen skulle foretages en vurdering af beviserne for en sådan risiko, af den praktiske gennemførlighed og af proportionaliteten, idet der tages hensyn til den legitime brug af sådanne forudbetalte kort.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Det bedste reguleringsmiddel til at opnå målet og den påkrævede grad af harmonisering er en forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ved en omfattende efterfølgende evaluering af den oprindelige forordning om kontrol med likvide midler i 2015¹² blev der peget på flere områder, hvor der kunne gøres forbedringer:

- at medtage bevægelser af likvide midler ved hjælp af postforsendelser eller anden fragt over EU's ydre grænser i forordningen
- at udvide og ensrette mulighederne for informationsudveksling mellem medlemsstaterne ved:
 - a) at medtage alle oplysninger om kontrol med likvide midler (også ikke-mistænkelige frivillige angivelser) og
 - b) at fastlægge klare procedurer og udarbejde effektive instrumenter til informationsudveksling
- udtrykkeligt at tillade anvendelsen af oplysninger i angivelser om likvide midler til skatteformål, herunder til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse
- at tilnærme de sanktioner i forbindelse med kontrol med likvide midler, som anvendes i de forskellige medlemsstater ved EU's ydre grænser
- at strømline proceduren for udveksling af angivelser af likvide midler, for så vidt som det vedrører de finansielle efterretningsenheder
- at ændre definitionen af likvide midler til også at omfatte guld og ædelstene og
- at udvikle en mekanisme til at sikre en tilstrækkelig og konsekvent gennemførelse i medlemsstaterne.

Alle disse områder blev undersøgt nærmere i en efterfølgende konsekvensanalyse.

• Høringer af interesserede parter

Der blev foretaget en høring af interesserede parter vedrørende de forskellige muligheder¹³ på EUSurvey-plattformen. Der blev kun modtaget et begrænset antal besvarelser, men generelt er der holdt fast i de valgmuligheder, som blev støttet af respondenterne, med undtagelse af udvidelsen af definitionen af 'likvide midler', som størsteparten opponerede mod. En målrettet høring gav dog et andet resultat (se nedenfor), som Kommissionen fandt langt mere relevant. Kommissionen konkluderede, at det af hensyn til nærhedsprincippet var bedst at overlade oplysningsaktiviteterne til medlemsstaterne. Respondenterne støttede muligheden for at udveksle data fra de almindelige angivelser af likvide midler til skattemæssige formål, men konsekvensanalysen gav anledning til retlige betænkeligheder, og denne mulighed indgår derfor ikke i forslaget.

Der blev gennemført en mere målrettet høring af kunder, politiet og finansielle efterretningsenheder i alle medlemsstaterne vedrørende muligheden for at udvide definitionen af likvide midler til at omfatte mere end blot kontanter og ihændehavepapirer. Besvarelserne (72 fra 27 medlemsstater) var overvejende positive, og det blev foreslået, at fremgangsmåden skulle give mulighed for forholdsvist let at ændre listen over sådanne

¹² Link to evaluation to be inserted

¹³ Der findes en sammenfattende rapport om konsekvensanalysen på: Link to be inserted

værdiopbevaringsmidler. Kommissionen foreslår at tage højde for dette og således udvide definitionen af 'likvide midler' ved at indføre en liste over de vigtigste kategorier i forslaget, mens de enkelte komponenter oplistes i et bilag, som kan ændres ved delegerede retsakter for at tage hensyn til eventuelle ændringer og fremtidssikre forordningen, og som samtidig giver Europa-Parlamentet og Rådet mulighed for at føre tilsyn hermed.

Endelig har Kommissionen, siden den oprindelige forordning om kontrol med likvide midler trådte i kraft, været i løbende kontakt med nationale eksperter inden for kontrol med likvide midler. De har givet et værdifuldt input gennem årene, som der er taget hensyn til i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget.

- **Konsekvensanalyse**

Der er foretaget en konsekvensanalyse¹⁴, og Udvalget for Forskriftskontrol har afgivet positiv udtalelse¹⁵.

De valgmuligheder, der er udvalgt med henblik på at tackle de konstaterede problemer, er forenelige og vil forbedre anvendelsen af den gældende forordning om kontrol med likvide midler betydeligt uden at skabe unødige administrative byrder. Dette vil ske ved:

- en korrekt gennemførelse af FATF's anbefaling nr. 32 om pengekurere gennem foranstaltninger, som bygger på oplysningsangivelser vedrørende likvide midler, der sendes som gods eller med kurer, som sammen med en passende kontrol og evaluering vil medføre større indsigt og kontrol uden at pålægge en yderligere anmeldelsesbyrde
- en strømlining og præcisering af dataudvekslingen ved at udpege de relevante aktører og den procedure, der bør anvendes
- udtrykkeligt at give mulighed for tilbageholdelse af likvide midler under beløbsgrænsen på grundlag af national lovgivning med en tilstrækkelig høj handlemargin
- at redefinere begrebet "likvide midler" ud fra objektive elementer, men ved at fremtidssikre det ved at give mulighed for at medtage nye elementer ved hjælp af delegerede retsakter, under tilsyn af Europa-Parlamentet og Rådet
- at overlade ansvaret vedrørende sanktioner til medlemsstaterne, som bør meddele Kommissionen de gældende nationale bestemmelser og eventuelle ændringer heraf og
- at formalisere en række andre støtteelementer såsom indsamling af statistiske oplysninger, en harmoniseret angivelsesformular samt ensretning af meddelelsen af ændringer af sanktioner ved manglende angivelse, som indtil nu overvejende er sket på frivillig basis, hvilket vil skabe garanti for kvaliteten af kommende evalueringer og større retssikkerhed for interessenterne.

Med hensyn til de administrative byrder og omkostninger vedrører foranstaltningerne beløb for 10 000 EUR eller derover, som flyttes over EU's ydre grænser, enten af personer selv eller ved post/fragt, hvilket sjældent er den metode, virksomhederne anvender. I dag skal en fysisk person, der ledsager en forsendelse af likvide midler foretage en angivelse. Erfaringerne viser, at professionelle kurerer er nøje bekendt med deres pligter og gennemgående efterlever

¹⁴ Der findes en sammenfatning på: [Insert link](#); den fulde version findes på: [Insert link](#)

¹⁵ [Insert link](#)

reglerne. Den nye oplysningspligt ved forsendelse af likvide midler med post/fragt er udformet således, at myndighederne har mulighed for at foretage kontroller og, om nødvendigt, udbede sig dokumentation. Der er ingen systematisk pligt til at foretage angivelse, og myndighederne har derfor skønsbeføjelse (f.eks. i tilfælde af forsendelser mellem banker). Eftersom denne forsendelsesmåde er sjælden og i betragtning af den foreslåede fremgangsmåde, ventes de eventuelle konsekvenser for professionelle kurerer at være minimale. Det forventes ikke at påvirke små eller mellemstore virksomheder eller mikrovirksomheder.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger forventes at påvirke følgende rettigheder, som er forankrede i følgende artikel i EU's charter om grundlæggende rettigheder:

- retten til respekt for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7)
- beskyttelsen af personoplysninger (chartrets artikel 8)
- friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16) og
- ejendomsretten (chartrets artikel 17).

En række af foranstaltningerne berører disse rettigheder: borgerne vil eventuelt skulle foretage angivelse og udlevere personoplysninger, som vil blive registreret, behandlet og videregivet til andre myndigheder. Der vil blive indsamlet flere oplysninger end under det nuværende system. Ved mistanke om kriminelle handlinger i forbindelse med de beløb, der medbringes, kan myndighederne beslutte midlertidigt at tilbageholde de likvide midler og således påvirke ejendomsretten.

Ifølge chartrets artikel 52 skal enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der er anerkendt i chartret, være fastlagt i lovgivningen og respektere disse rettigheds og friheders væsentligste indhold, opfylde Unionens anerkendte mål af almen interesse og være proportionelle.

Dette forslag indfører et retsgrundlag og forfølger mål af almen interesse. Det indeholder en række sikkerhedsforanstaltninger vedrørende brugen af data, herunder de kompetente myndigheders (der fungerer som registeransvarlige) pligt til at garantere sikkerheden af disse data og behandle dem i overensstemmelse med tavshedspligten, formålsbegrænsningen og opbevaringsperioden.

Foranstaltningerne rammer en nøje balance mellem de berørte rettigheder og samfundets legitime interesser ved at følge en fremgangsmåde, som er effektiv (dvs. opfylder målet), men som samtidig har så lille en indvirkning på rettighederne som muligt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen større virkninger for Den Europæiske Unions budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen agter at overvåge gennemførelsen af denne forordning og dens anvendelse i tæt samarbejde med medlemsstaterne. En løbende og systematisk overvågning vil give mulighed for at fastslå, om forordningen anvendes efter hensigten og løser problemerne i tide. Der vil blive indsamlet faktuelle oplysninger med henblik på at overvåge de foreslåede indikatorer (dvs. statistiske oplysninger om registrerede angivelser, der videregives til Kommissionen; kontroller i tilfælde, hvor der foretages angivelse; kontroller ved manglende angivelse samt resultatet af denne kontrol; statistiske oplysninger om sanktioner ved manglende angivelse), som vil danne grundlag for en kommende evaluering af forordningen.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at Kommissionen skal indgive en evalueringsrapport til Europa-Parlamentet og Rådet fem år efter forordningens ikrafttrædelse og derefter hvert femte år. Denne evaluering vil indeholde en undersøgelse af, hvorvidt forordningens målsætninger er blevet opfyldt.

- **Detaljeret redegørelse af de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 1 opstilles forslagets målsætninger, og det gøres klart, at hensigten er at skabe parallelitet med hvidvaskdirektivet for så vidt angår likvide midlers bevægelser over de ydre grænser.

Artikel 2 indeholder en række definitioner, og navnlig præciseres det, hvad der forstås ved "likvide midler". For at tage højde for ændringerne i kriminelles adfærd, som søger at undvige pligten til at angive de berørte beløb, opstilles der fire brede kategorier: kontanter, ihændeleverpapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og forudbetalte kort. Elementerne i den anden, tredje og fjerde kategori beskrives i et bilag, som kan ændres ved en delegeret retsakt under tilsyn af Rådet og Europa-Parlamentet. Rationalet bag denne fremgangsmåde er, at kriminelle, som søger at undgå at skulle angive kontanter, somme tider konverterer disse til værdifulde salgsgenstande, f.eks. guldmønter. Hvis der, som det foreslås, foretages kontrol af guldmønter og møntmetal med høj renhed, vil kriminelle muligvis lede efter andre salgsgenstande, hvormed de kan omgå angivelsespligten. Det er afgørende, at der hurtigt kan træffes foranstaltninger til at imødegå en sådan adfærd, såfremt der bevisligt opstår behov for det. Kommissionen vil i sine overvejelser om ændringer af bilaget veje dette behov op mod hensynet til at lette gennemførelsen på området, hvor de kompetente myndigheder skal råde over de tekniske midler til hurtigt at fastslå arten af en råvare og dens værdi, samt foranstaltningens forholdsmæssighed set i lyset af de grundlæggende rettigheder.

I artikel 2, stk. 1, litra a) nr. i), defineres begrebet 'kriminelle handlinger' med henvisning til de handlinger, der er anført i artikel 3, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849. Der foreslås desuden en definition af begrebet 'kriminelle handlinger' i forbindelse med kriminaliseringen af hvidvask af penge (fodnote om forslaget til et direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge – COM(2016) 826 final af 21. december 2016). Når Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget forslaget til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge, vil Kommissionen undersøge, om det er nødvendigt at ændre direktiv (EU) 2015/849 med henblik på at ensrette definitionen af 'kriminelle handlinger' med definitionen i førstnævnte direktiv.

Artikel 3 pålægger fysiske personer at angive beløb på 10 000 EUR eller derover og præciserer, hvordan angivelsen foretages (skriftligt eller elektronisk ved hjælp af den formular, der fastlægges efter artikel 15, litra a)), og hvilke oplysninger der skal gives.

Artikel 4 indfører en oplysningspligt for uledsagede likvide midler (f.eks. likvide midler, der sendes som gods eller pakke), hvorved kompetente myndigheder, der konfronteres med forsendelser af likvide midler for 10 000 EUR eller derover, har skønsbeføjelser og kan kræve, at afsenderen, den tiltænkte modtager eller deres repræsentant foretager en angivelse. Denne fremgangsmåde sikrer, at myndighederne kan indhente alle oplysninger uden at pålægge en systematisk anmeldelsesbyrde, f.eks. ved forsendelser mellem anerkendte pengeinstitutter. Ligesom ved almindelige angivelser efter artikel 3 foreslås det, at oplysningsangivelserne foretages skriftligt eller elektronisk ved hjælp af den formular, der fastlægges efter artikel 15, litra a).

Ved artikel 5 tillægges de kompetente myndigheder kontrolbeføjelser, og det præciseres, at de i tilfælde af overtrædelse, hvor der ikke er foretaget angivelse, tillægges beføjelse til på eget initiativ at udarbejde en angivelse.

Artikel 6 giver myndighederne mulighed for at registrere detaljerede oplysninger om bevægelser af likvide midler for et beløb under angivelses- eller oplysningstærsklen. I betragtning af den indvirkning, som dette har på de grundlæggende rettigheder, særlig hvad angår midlertidig tilbageholdelse af likvide midler efter artikel 7, skal tærsklen ved alle foranstaltninger være tilstrækkelig høj, og der skal være klare tegn på kriminelle handlinger. Hvidvaskdirektivets definition af "kriminelle handlinger" finder anvendelse (hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller underliggende overtrædelser) såsom skattemæssige overtrædelser).

Artikel 7 giver myndighederne ret til midlertidigt at tilbageholde likvide midler, hvis der burde være foretaget angivelse eller oplysningsangivelse, men dette ikke er sket, eller – uanset beløbsstørrelse – hvis der er tegn på kriminelle handlinger. De nærmere bestemmelser vedrørende denne tilbageholdelse fastsættes i national lovgivning, men det er vigtigt at understrege, at der er tale om en strengt forebyggende administrativ foranstaltning, hvis eneste formål er at give de kompetente myndigheder mulighed for at tilbageholde likvide midler fra det tidspunkt, hvor de konstaterer en uregelmæssighed, og til det tidspunkt, hvor andre myndigheder, f.eks. den finansielle efterretningsenhed eller de retslige myndigheder, fastslår, om der er tilstrækkeligt grundlag til at foretage en videre undersøgelse og beslaglægge midlerne ved en retslig kendelse, eller om midlerne skal frigives. Enhver midlertidig tilbageholdelse skal begrundes med henvisning til konkrete omstændigheder, og der skal gives adgang til effektive retsmidler. Såfremt de kompetente myndigheder ikke træffer afgørelse inden for fristen for den midlertidige tilbageholdelse, eller såfremt de beslutter, at der ikke er grundlag for at tilbageholde de likvide midler yderligere, bør de likvide midler straks stilles til rådighed for angiveren.

Artikel 8 pålægger de kompetente myndigheder aktivt at videregive de oplysninger, der indhentes efter artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6 til den finansielle efterretningsenhed; blot at stille disse oplysninger til rådighed for den finansielle efterretningsenhed er utilstrækkeligt. Oplysningerne skal videregives i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser, der vedtages efter artikel 15, litra c).

Artikel 9 indeholder bestemmelser om informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, dvs. toldmyndigheder og andre myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne med henblik på anvendelse af forordningen (f.eks. grænsevagter, skattemyndigheder osv.). I betragtning af at hvidvask af penge og finansiering af terrorisme har tværnational karakter, og eftersom det er muligt at rejse ind i eller ud af

Unionen via én medlemsstat og derefter at rejse rundt i flere uden at blive kontrolleret yderligere, er det af hensyn til risikoanalyse og -forebyggelse afgørende, at oplysninger om overtrædelser (manglende angivelse, angivelser på eget initiativ eller tegn på kriminelle handlinger) stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. De kompetente myndigheder bør også kunne stille disse oplysninger til rådighed for andre myndigheder, som har til opgave at efterforske kriminelle handlinger som defineret i forslaget, men ikke er direkte udpeget som "kompetente myndigheder", f.eks. politiet eller (med henblik på at afsløre og bekæmpe skattekriminalitet) skattemyndighederne. Kommissionen bør underrettes om alle tegn på kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser. Anonymiserede oplysninger om risikoanalyser og resultater af analyserne bør også udveksles mellem de kompetente myndigheder i den samme medlemsstat eller i andre medlemsstater, hvis der konstateres en høj risiko andre steder i Unionen. Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser, der vedtages efter artikel 15, litra c), og ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, litra d).

Artikel 10 giver mulighed for udveksling af oplysninger med tredjelande efter aftale med de myndigheder, som oprindeligt indsamlede oplysningerne, og forudsat at alle nationale bestemmelser og EU-bestemmelser vedrørende videregivelse af personoplysninger til tredjelande overholdes.

I artikel 11 præciseres det, at de kompetente myndigheder, som indhenter oplysninger i henhold til denne forordning, fungerer som ansvarlige for de personoplysninger, de indhenter, og at alle oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, er omfattet af tavshedspligt og skal være ordentligt beskyttet. Oplysningerne må kun videregives, hvis dette er tilladt efter national lovgivning, navnlig i forbindelse med verserende retssager.

Ved artikel 12 begrænses behandlingen af personoplysninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle handlinger. Der indføres desuden en opbevaringsperiode for angivelsesdata, som fastsættes til fem år.

I artikel 13 fastsættes sanktionerne for manglende overholdelse af angivelses- og oplysningspligten. Et nyt element er medlemsstaternes pligt til at holde Kommissionen orienteret om eventuelle ændringer af deres sanktionsbestemmelser, som foretages efter forordningens ikrafttræden. Medlemsstaterne kan frit fastsætte sanktionerne, men sanktioner finder kun anvendelse på manglende angivelse under denne forordning og bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Ved pålæg af sanktioner for manglende angivelse bør myndighederne ikke antage eller tage hensyn til, at de ikke-angivne likvide midler er forbundet med eller ikke er forbundet med en underliggende forudgående forbrydelse. Sanktionen forhindrer ikke en særskilt undersøgelse af, om de likvide midler har forbindelse til strafbare handlinger, hvilket ikke hører under forordningens anvendelsesområde. Ved fastlæggelsen af sanktionerne for manglende angivelse bør medlemsstaterne tage hensyn til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis.

Artikel 14 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilaget, som indeholder en liste over elementerne i definitionen af "likvide midler". Der er behov for en sådan fleksibilitet for at fremtidssikre forordningen og sætte beslutningstagere i stand til at reagere hurtigt på nye kriminalitetstendenser og tage højde for udviklingen i internationale standarder og bedste praksis. Ændringer må kun ske, når det er godtgjort, at det er nødvendigt, hvilket er udtryk for en forholdsmæssig tilgang, som sikrer, at de kompetente myndigheder i praksis er i stand til at håndhæve tilføjelser, og under tilsyn af Europa-Parlamentet og Rådet, som kan gøre indsigelse efter

at være blevet underrettet om vedtagelsen af en sådan retsakt, og som til enhver tid kan tilbagekalde den delegerede beføjelse. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen medlemsstaternes nationale sagkyndige inden for kontrol med likvide midler for at få deres input.

I artikel 15 tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge foranstaltninger med henblik på at sikre en ensartet kontrol, bl.a. ved at udarbejde modeller for angivelses- og oplysningsangivelsesformularer; fastlægge de tekniske bestemmelser for udveksling af oplysninger (herunder det elektroniske system, der skal anvendes), og bestemmelser om det format, der skal anvendes til medlemsstaternes indberetning af anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser samt overtrædelser til Kommissionen.

Ved artikel 16 nedsættes der et Udvalg for Kontrol med Likvide Midler, som medlemsstaterne udpeger nationale eksperter til, der vil bistå Kommissionen med udarbejdelsen af gennemførelsesretsakter.

Artikel 17 vedrører meddelelse af oplysninger til Kommissionen, og det præciseres, at medlemsstaterne skal indgive oplysninger om de myndigheder, der er kompetente i forbindelse med anvendelsen af denne forordning og med hensyn til sanktioner for manglende angivelse. Medlemsstaterne bør også holde Kommissionen ajour med alle senere ændringer. Anonyme statistiske data bør også fremsendes til Kommissionen med en hyppighed, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne, dog mindst en gang årligt.

Artikel 18 vedrører evalueringsforanstaltninger, og det præciseres, at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport fem år efter forordningens ikrafttræden og derefter hvert femte år.

Artikel 19 ophæver forordning (EF) nr. 1889/2005.

I artikel 20 præciseres det, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter vedtagelsen. Dens ikrafttrædelse finder sted som fastsat af Europa-Parlamentet og Rådet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fremme af en harmonisk, holdbar og inklusiv udvikling af det indre marked som et område, hvor varer, personer, tjenesteydelser og kapital kan bevæge sig frit og sikkert, er en af Unionens prioriteter.
- (2) Genindførsel i økonomien af udbytte af ulovlige handlinger og misbrug af penge til finansiering af ulovlige handlinger skaber fordrejninger og urimelige konkurrencemæssige ulemper for lovlydige borgere og virksomheder og udgør derfor en trussel mod et velfungerende indre marked. Det fremmer desuden kriminelle handlinger og terrorvirksomhed, som bringer unionsborgernes sikkerhed i fare. Derfor har Unionen truffet forholdsregler for at beskytte sig selv.
- (3) En af grundpillerne i disse forholdsregler var Rådets direktiv 91/308/EØF³, hvorved finansielle institutter, juridiske personer og visse erhverv blev pålagt en række foranstaltninger og forpligtelser, bl.a. bestemmelser om gennemsigtighed, registrering og kundelegitimation og en forpligtelse til at indberette mistænkelige transaktioner til de nationale finansielle efterretningsenheder, der er nedsat som knudepunkter til at vurdere de pågældende transaktioner, samarbejde med deres modparter i andre lande og om nødvendigt tage kontakt til de retslige myndigheder. Dette direktiv er siden blevet ændret og erstattet ad flere omgange. I øjeblikket er bestemmelserne om

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).

forebyggelse af hvidvask af penge fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁴.

- (4) I lyset af risikoen for at anvendelsen af direktiv 91/308/EØF ville føre til øgede bevægelser af likvide midler til ulovlige formål, hvilket kunne udgøre en trussel for det finansielle system og det indre marked, blev direktivet suppleret med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005⁵. Nævnte forordning sigter mod at forhindre og afsløre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ved at indføre en kontrolordning for fysiske personer, som rejser ind i eller ud af Unionen med kontanter eller ihændehaverpapirer til en værdi af 10 000 EUR eller derover eller et tilsvarende beløb i anden valuta.
- (5) Ved forordning (EF) nr. 1889/2005 gennemførtes i Fællesskabet de internationale standarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende hvidvask af penge (FATF) har udviklet.
- (6) I direktiv (EU) 2015/849 identificeres og beskrives en række kriminelle handlinger, hvorfra udbyttet risikerer at være genstand for hvidvask eller blive anvendt til finansiering af terrorisme. Ofte transporteres udbytte af sådanne kriminelle handlinger over Unionens ydre grænse med det formål at hvidvaske det eller bruge det til at finansiere terrorisme. Nærværende forordning bør tage højde herfor og fastsætte et sæt regler, der ud over at bidrage til forebyggelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme gør det lettere at afsløre og efterforske de kriminelle handlinger, der er nævnt i direktiv (EU) 2015/849.
- (7) FATF, som blev oprettet på G7-topmødet i Paris i 1989, er et mellemstatsligt organ, der fastsætter standarder for og fremmer en effektiv gennemførelse af retlige, reguleringsmæssige og operationelle foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og andre dertil knyttede trusler mod integriteten af det internationale finansielle system. Flere medlemsstater er medlem af FATF eller er repræsenteret i FATF gennem regionale organer. Unionen er repræsenteret i FATF ved Kommissionen og har forpligtet sig til effektivt at gennemføre FATF's anbefalinger. På FATF-plan præciseres det i anbefaling nr. 32 om pengekurere, at der bør være regler for passende kontrol med likvide midlers bevægelser på tværs af grænserne.
- (8) Som resultat af den stadig større indsigt i de mekanismer, der anvendes til at føre ulovligt erhvervede værdier over grænserne, og de deraf følgende ændringer af FATF-anbefalingerne og af den retlige ramme, som blev indført ved forordning (EU) 2015/849, samt udviklingen af ny bedste praksis, bør bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1889/2005 afspejle denne udvikling og bygge på en evaluering af den gældende lovgivning. Eftersom dette vil kræve yderst omfattende ændringer, bør nævnte forordning ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (9) Nærværende forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for at foreskrive yderligere national kontrol med likvide midlers bevægelser inden for Unionen, forudsat at kontrollen sker i overensstemmelse med Unionens grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9)

- (10) Nærværende forordning vedrører ikke foranstaltninger til begrænsning af kapitalbevægelser, som Unionen eller medlemsstaterne træffer i medfør af artikel 66 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i tilfælde af alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion eller i medfør af samme traktats artikel 143 og 144 i tilfælde af en pludselig betalingsbalancekrise.
- (11) Toldmyndighederne bør fortsat fungere som kompetente myndigheder med henblik på denne forordning i lyset af deres tilstedeværelse ved Unionens ydre grænser, deres ekspertise i udførelsen af kontrol af personer og gods, der passerer den ydre grænse, og deres erfaring med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1889/2005. Samtidig bør medlemsstaterne dog fortsat kunne udpege andre nationale myndigheder, som er til stede ved den ydre grænse, til at fungere som kompetente myndigheder.
- (12) Et af de centrale begreber i nærværende forordning er "likvide midler", som bør defineres således, at det omfatter fire kategorier: kontanter, ihændehavepapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og visse typer af forudbetalte kort. Visse ihændehavepapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler samt forudbetalte kort, som ikke er knyttet til en bankkonto, må på grund af deres særlige egenskaber forventes at blive anvendt i stedet for kontanter som et anonymiseret middel til at føre værdier over de ydre grænser, som de offentlige myndigheder ikke kan spore ved hjælp af klassiske overvågningssystemer. Denne forordning bør fastlægge de vigtigste elementer af definitionen af "likvide midler" og samtidig give Kommissionen mulighed for at ændre de mindre vigtige elementer som reaktion på kriminelle og medvirkende personers forsøg på at omgå en kontrolforanstaltning, der begrænser sig til én type af højlikvide værdiopbevaringsmidler, ved at føre en anden type over de ydre grænser. Hvis en sådan adfærd viser sig at være særlig hyppig, er det afgørende, at der hurtigt kan træffes foranstaltninger til at rette op på situationen.
- (13) Ihændehavepapirer er finansielle instrumenter, som sætter ihændehaveveren i stand til at gøre krav på betaling af et finansielt beløb uden registrering eller navns nævnelse. De kan let bruges til at overføre store beløb og udviser lignende egenskaber som kontanter med hensyn til risiko for misbrug, likviditet og anonymitet.
- (14) Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler er varer af høj værdi i forhold til deres volumen, for hvilke der eksisterer et let tilgængeligt internationalt handelsmarked, som gør det let at omsætte dem til kontanter, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne. Sådanne råvarer frembydes for det meste i standardiseret form, hvilket giver mulighed for hurtigt at kontrollere deres værdi.
- (15) Forudbetalte kort er anonyme kort til opbevaring af pengeværdier eller -midler, som kan anvendes ved betalingstransaktioner til at erhverve varer eller tjenester eller til at indløse kontanter, og som ikke er knyttet til en bankkonto. De anvendes bredt til en række legitime formål, og nogle af disse instrumenter har også en klar samfundsmæssig relevans. Sådanne forudbetalte kort er lette at overdrage og kan anvendes til at overføre betydelige værdier over de ydre grænser. Derfor er det nødvendigt at medtage forudbetalte kort i definitionen af likvide midler. Det vil give mulighed for også at anvende foranstaltningerne på visse typer af forudbetalte kort, hvis der er belæg herfor og under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet og rent praktiske aspekter.
- (16) For at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør fysiske personer, der rejser ind i eller ud af Unionen pålægges en angivelsespligt. For ikke at begrænse den frie bevægelighed unødigt eller overbebyrde borgere og myndigheder med

administrative formaliteter bør der fastsættes en tærskel for angivelsespligten på 10 000 EUR eller den tilsvarende værdi af råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler, ihændehavepapirer, forudbetalte kort eller andre valutaer. Angivelsespligten bør gælde for fysiske personer, som bærer et sådant beløb på sig, eller som medbringer et sådant beløb i deres bagage eller i det transportmiddel, hvori de passerer den ydre grænse. De bør pålægges at stille de likvide midler til rådighed for de kompetente myndigheder med henblik på kontrol.

- (17) For så vidt angår bevægelser af likvide midler, som ikke ledsages af ejeren, afsenderen, den tiltænkte modtager eller disses repræsentant, f.eks. likvide midler der indføres til eller udføres af Unionen i postforsendelse, med kurer, i uledsaget bagage eller i containergoods, bør de kompetente myndigheder ved den ydre grænse have beføjelse til at kræve, at afsenderen eller modtageren eller deres repræsentant foretager en oplysningsangivelse. En sådan angivelse bør indeholde en række elementer, bl.a. oprindelsen, bestemmelsesstedet, den økonomiske oprindelse og den tiltænkte anvendelse af de midler, der ikke er omfattet af den sædvanlige dokumentation, som fremlægges for toldmyndighederne, såsom forsendelsesdokumenter og toldangivelser. Dette vil sætte de kompetente myndigheder i stand til at foretage risikoanalyser og koncentrere deres indsats om de forsendelser, som de vurderer, frembyder den største risiko, samtidig med at der ikke systematisk pålægges yderligere formaliteter. Der bør fastsættes en tærskel for oplysningspligten svarende til den tærskel, der gælder for likvide midler, der transporteres af fysiske personer.
- (18) For at opfylde målsætningerne i nærværende forordning er det nødvendigt at kunne registrere en række standardiserede dataelementer vedrørende likvide midlers bevægelser, f.eks. personoplysninger om ejeren og modtageren samt midlernes økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse.
- (19) For så vidt angår angivelses- og oplysningspligten bør de kompetente myndigheder tillægges beføjelser til at foretage alle nødvendige kontroller af personer, deres bagage, det transportmiddel, der er anvendt ved passagen af den ydre grænse, samt af alle uledsagede forsendelser eller beholdere, som passerer den pågældende grænse, og som muligvis indeholder likvide midler, eller af det transportmiddel, der transporterer dem. I tilfælde af manglende overholdelse af disse to forpligtelser, bør de kompetente myndigheder på eget initiativ udfærdige en angivelse med henblik på efterfølgende videregivelse af de relevante oplysninger til andre myndigheder.
- (20) Hvis de kompetente myndigheder opdager et beløb i likvide midler, som er under tærsklen, men hvor der er tegn på, at de likvide midler kan være knyttet til kriminelle handlinger som defineret i nærværende forordning, bør de kunne registrere vigtige oplysninger om de personer, som transporterer de likvide midler, bl.a. identitetsoplysninger og nationalitet, samt nærmere oplysninger om det anvendte transportmiddel, f.eks. typen af transportmiddel, dets afgangssted og destination.
- (21) Sådanne oplysninger bør videregives til den pågældende medlemsstats finansielle efterretningsenhed. Finansielle efterretningsenheder er udpeget til at fungere som knudepunkter i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og modtager og behandler oplysninger fra forskellige kilder, bl.a. finansielle institutioner, og analyserer dem med henblik på at afgøre, om der er grundlag for yderligere efterforskning, selv om det ikke nødvendigvis står klart for de kompetente myndigheder, som indsamler angivelserne og udfører kontroller efter nærværende forordning.

- (22) I denne sammenhæng er det uhyre relevant at afsløre beløb under tærsklen i tilfælde, hvor der er tegn på kriminelle handlinger. Derfor bør det også være muligt at udveksle oplysninger om beløb under tærsklen med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis der er tegn på kriminelle handlinger.
- (23) Eftersom de likvide midler, der er genstand for kontrol efter nærværende forordning, bevæger sig over den ydre grænse, og i betragtning af vanskeligheden ved at skride til handling, når først de likvide midler har forladt et indførsels- eller udførselssted, og af den hermed forbundne risiko ved en ulovlig anvendelse af selv småbeløb, bør de kompetente myndigheder under anvendelse af særlige kontrolforanstaltninger i særlige tilfælde have beføjelse til at beslaglægge og midlertidigt tilbageholde likvide midler: for det første hvis angivelsespligten eller oplysningspligten ikke er blevet opfyldt, og for det andet hvis der er tegn på kriminelle handlinger, uanset beløbsstørrelsen, og uanset om de likvide midler transporteres af en fysisk person eller er uledsaget. I lyset af arten af en sådan midlertidig beslaglæggelse og tilbageholdelse og af den indvirkning, den kan have på den frie bevægelighed og ejendomsretten, bør varigheden af tilbageholdelsen begrænses til den tid, som andre kompetente myndigheder som absolut minimum har brug for til at afgøre, om der er grundlag for yderligere indgreb, f.eks. efterforskning eller beslaglæggelse af de likvide midler på grundlag af andre retlige instrumenter. En afgørelse om midlertidig tilbageholdelse af likvide midler efter nærværende forordning bør ledsages af en begrundelse og indeholde en beskrivelse af, hvilke specifikke faktorer der har resulteret i foranstaltningen. Hvis der ved fristens udløb ikke er truffet nogen afgørelse om yderligere indgreb, eller hvis den kompetente myndighed beslutter, at der ikke er grundlag for at tilbageholde de likvide midler yderligere, bør midlerne straks stilles til rådighed for angiveren.
- (24) Det er af afgørende betydning, at de kompetente myndigheder, som indsamler oplysninger efter nærværende forordning, fremsender disse rettidigt til den nationale finansielle efterretningsenhed, således at den kan analysere dem yderligere og sammenholde dem med andre oplysninger, jf. direktiv 2015/849 [
- (25) Hvis myndighederne registrerer en manglende angivelse eller konstaterer tegn på kriminelle handlinger, bør de kunne udveksle de relevante oplysninger ved hjælp af passende kanaler med de myndigheder, der har kompetence til at bekæmpe de pågældende kriminelle handlinger. Udvekslingen af oplysninger er rimelig, eftersom personer, der ikke har overholdt angivelsespligten og pågribes i en medlemsstat, sandsynligvis vil udvælge sig en anden indførsels- eller udførselsmedlemsstat, hvis kompetente myndigheder ikke har kendskab til deres tidligere overtrædelser. Udveksling af sådanne oplysninger bør gøres obligatorisk for at sikre ensartethed i alle medlemsstater. Såfremt der er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser, bør disse oplysninger ligeledes stilles til rådighed for Kommissionen. Med henblik på bedre at opfylde nærværende forordnings målsætninger med hensyn til forebyggelse og afskrækkelse for så vidt angår omgåelse af angivelsespligten bør det også være obligatorisk at udveksle anonymiserede oplysninger om risici og resultater af risikoanalyser mellem medlemsstaterne og med Kommissionen.
- (26) Der bør under forudsætning af de fornødne garantier gives mulighed for udveksling af oplysninger mellem en medlemsstats kompetente myndigheder eller Kommissionen og et tredjeland's myndigheder. En sådan udveksling bør kun tillades under forudsætning af, at de relevante nationale bestemmelser og EU-bestemmelser om grundlæggende rettigheder og videregivelse af personoplysninger til tredjelande overholdes, og efter at

de myndigheder, som har indsamlet oplysningerne, har givet tilladelse hertil. Kommissionen bør underrettes om al udveksling af oplysninger med tredjelande efter nærværende forordning.

- (27) I betragtning af arten af de indsamlede oplysninger og angivernes legitime forventninger om, at deres personoplysninger og oplysninger om likvide midler, som de har ført ind i eller ud af Unionen, behandles fortroligt, bør de kompetente myndigheder træffe passende foranstaltninger til at sikre, at de personer, der skal have adgang til oplysningerne, overholder tavshedspligten, og til at beskytte oplysningerne tilstrækkeligt mod uautoriseret adgang, brug eller videregivelse. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller i national lov, navnlig i forbindelse med retssager, bør oplysningerne ikke videregives uden tilladelse fra den myndighed, der har indsamlet dem. Enhver indsamling, offentliggørelse, videregivelse, overførsel eller anden behandling af personoplysninger i forbindelse med denne forordning bør være underlagt kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁷.
- (28) Med henblik på de finansielle efterretningsenheders analyse og på at sætte myndighederne i andre medlemsstater i stand til at udøve kontrol og håndhæve angivelsespligten, særlig for så vidt angår angivere, som tidligere har undladt at foretage angivelse, er det nødvendigt, at angivelsesdataene opbevares tilstrækkeligt længe, til at de kompetente myndigheder reelt kan foretage en undersøgelse. Behandlingen af personoplysninger efter denne forordning tjener samme formål som under direktiv (EU) 2015/849. I henhold til nævnte direktiv opbevarer de finansielle efterretningsenheder oplysninger, som "forpligtede enheder" har stillet til rådighed for dem, i fem år. Med henblik på en effektiv kontrol og håndhævelse af angivelsespligten bør varigheden af tilbageholdelsen af angivelsesdata bringes i overensstemmelse med varigheden i direktiv (EU) 2015/849.
- (29) Med henblik på at tilskynde til overholdelse og forhindre omgåelse bør medlemsstaterne indføre sanktioner for manglende overholdelse af angivelses- eller oplysningspligten. Sanktionerne bør kun anvendes ved manglende angivelse eller oplysningsangivelse i forbindelse med denne forordning og bør ikke tage hensyn til de kriminelle handlinger, som eventuelt er forbundet med de likvide midler, og som kan være genstand for yderligere efterforskning og foranstaltninger, som ikke hører ind under denne forordnings anvendelsesområde. Sanktionerne bør være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at sikre overholdelse.
- (30) For at sikre at de kompetente myndigheder foretager ensartet kontrol og behandler, overfører og analyserer angivelserne effektivt, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at udforme modellen for angivelses- og oplysningsangivelsesformularen, fastlægge kriterierne for den fælles ramme for risikostyring, fastlægge de tekniske bestemmelser og procedurer, udforme skabelonen til de formularer, der skal anvendes til informationsudveksling samt fastlægge de bestemmelser og det format, der skal anvendes til indberetning af statistiske oplysninger til Kommissionen. Dette bør omfatte oprettelsen af passende elektroniske

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

systemer. Beføjelserne bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁸.

- (31) For hurtigt at kunne tage hensyn til kommende ændringer af internationale standarder, f.eks. dem der er vedtaget af Den Finansielle Aktionsgruppe, eller for at kunne forhindre omgåelse af nærværende forordning ved anvendelsen af likvide værdiopbevaringsmidler, som ikke er omfattet af definitionen af "likvide midler", bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af den nævnte definition. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører passende høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes sagkyndige, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (32) Målene for denne foranstaltning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan på grund af den tværnationale karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme samt de særlige karakteristika ved det indre marked og dets grundlæggende rettigheder, som kun kan gennemføres fuldt ud ved at sikre, at der ikke sker nogen større forskelsbehandling på grundlag af national lovgivning, når likvide midler passerer Unionens ydre grænser; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (33) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og gengivet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig i afsnit II.
- (34) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001, og har afgivet udtalelse¹⁰ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1 *Genstand*

I denne forordning fastsættes en kontrolordning vedrørende likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, som supplement til den retlige ramme for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er fastlagt ved direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 2 *Definitioner*

1. I denne forordning forstås ved:

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁹ Ref. to OJ [L 123/1]

¹⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

- a) "likvide midler":
 - kontanter
 - ihændeleverpapirer, jf. bilag I
 - råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler, jf. bilag I
 - forudbetalte kort, jf. bilag I
 - b) "rejse ind i eller ud af Unionen" eller "føres ind i eller ud af Unionen": at have oprindelse i et område uden for det område, der er omfattet af artikel 355 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og rejse ind i eller blive ført ind i det område, der er omfattet af traktatens artikel 355, eller at rejse ud af eller blive ført ud af et område, som er omfattet af traktatens artikel 355, til et område uden for det område, der er omfattet af traktatens artikel 355
 - c) "kontanter": pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler, eller som har været i omløb som betalingsmidler og som stadig kan omveksles i finansielle institutter eller centralbanker til pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler
 - d) "ihændeleverpapirer": et andet instrument end kontanter, som giver ihændeleveren ret til at gøre krav på et finansielt beløb mod fremvisning af papiret, uden at skulle bevise sin identitet eller ret til beløbet
 - e) "råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler": varer af høj værdi i forhold til deres volumen, som let kan konverteres til kontanter på tilgængelige handelsmarkeder, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne
 - f) "forudbetalt kort": et anonymt kort til opbevaring af pengeværdier eller -midler, som kan anvendes ved betalingstransaktioner til at erhverve varer eller tjenester eller til at indløse kontanter, og som ikke er knyttet til en bankkonto
 - g) "kompetente myndigheder": medlemsstaternes toldmyndigheder og alle andre myndigheder, der af medlemsstaterne er bemyndiget til at anvende denne forordning
 - h) "uledsagede likvide midler": likvide midler, der indgår i en forsendelse, hvor ejeren, afsenderen eller den tiltænkte modtager af de likvide midler ikke ledsager forsendelsen
 - i) "kriminell handling": enhver af de handlinger, der er anført i artikel 3, nr. 4), i direktiv (EU) 2015/849
 - j) "finansiell efterretningsenhed": den enhed, der oprettes i medlemsstaten med henblik på at gennemføre artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 14 med henblik på at ændre bilag I for at tage højde for nye tendenser inden for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som defineret i artikel 1, stk. 3, 4 og 5, i direktiv (EU) 2015/849 eller for bedste praksis inden for forebyggelse af hvidvask af penge eller terrorfinansiering eller for at forhindre, at kriminelle anvender ihændeleverpapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler eller forudbetalte kort med henblik på at omgå de forpligtelser, der er nævnt i artikel 3 og 4.

Artikel 3 *Angivelsespligt*

1. Alle fysiske personer, som rejser ind i eller ud af Union med 10 000 EUR eller derover i likvide midler på sig, i deres bagage eller i deres transportmiddel, skal angive det pågældende beløb i likvide midler til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken den pågældende person rejser ind i eller ud af Unionen, og stille midlerne til rådighed for myndighederne med henblik på kontrol. Angivelsespligten anses ikke for opfyldt, hvis oplysningerne er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.
2. Angivelsen, jf. stk. 1, skal indeholde oplysninger om:
 - a) angiveren, herunder fulde navn, adresse, fødselsdato og fødested samt nationalitet
 - b) ejeren af de likvide midler, herunder fulde navn, adresse, fødselsdato og fødested samt nationalitet
 - c) den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder fulde navn, adresse, fødselsdato og fødested samt nationalitet
 - d) beløbet for og arten af de likvide midler
 - e) de likvide midlers oprindelse og anvendelsesformål
 - f) transportruten
 - g) transportmidlet.
3. Oplysningerne gives skriftligt eller elektronisk ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, litra a). Angiveren skal efter anmodning have udleveret en bekræftet kopi.

Artikel 4 *Oplysningspligt*

1. Hvis uledsagede likvide midler på 10 000 EUR eller derover føres ind i eller ud af Unionen, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som de likvide midler føres ind i eller ud af, efter at have foretaget en risikoanalyse, kræve, at afsenderen eller modtageren eller deres repræsentant foretager en oplysningsangivelse. Angivelsespligten anses ikke for opfyldt, hvis oplysningerne er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.
2. Den i stk. 1 omhandlede oplysningsangivelse skal indeholde nærmere oplysninger om:
 - a) angiveren, herunder fulde navn, adresse, fødselsdato og fødested samt nationalitet
 - b) ejeren af de likvide midler, herunder fulde navn, adresse, dato, fødselsdato, fødested samt nationalitet
 - c) afsenderen af de likvide midler, herunder fulde navn, adresse, dato, fødselsdato, fødested samt nationalitet
 - d) modtageren eller den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder fulde navn, adresse, fødselsdato og fødested samt nationalitet
 - e) beløbet for og arten af de likvide midler

- f) de likvide midlers oprindelse og anvendelsesformål.
3. Oplysningerne gives skriftligt eller elektronisk ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, litra a). Angiveren skal efter anmodning have udleveret en bekræftet kopi.

Artikel 5

De kompetente myndigheders beføjelser

1. For at kontrollere overholdelsen af den i artikel 3 fastsatte forpligtelse har de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national lovgivning, beføjelse til at kontrollere fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel.
2. Med henblik på at gennemføre oplysningspligten i artikel 4 har de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national lovgivning, beføjelse til at kontrollere alle forsendelser, beholdere eller transportmidler, som kan indeholde uledsagede likvide midler.
3. Hvis angivelsespligten i artikel 3 eller oplysningspligten i artikel 4 ikke er opfyldt, udfærdiger de kompetente myndigheder på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk angivelse, som i videst muligt omfang indeholder de oplysninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, eller artikel 4, stk. 2, afhængigt af tilfældet.
4. Kontrollerne skal primært bygge på en risikoanalyse, som kan afdække og vurdere risici og bidrage til udviklingen af de nødvendige foranstaltninger til at afbøde dem, og skal udføres inden for en fælles ramme for risikostyring i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i artikel 15, litra b).

Artikel 6

Beløb under tærsklen

1. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at en fysisk person rejser ind i eller ud af Unionen med et beløb i likvide midler under den tærskel, der er fastlagt i artikel 3, og at der på grundlag af en risikoanalyse er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer myndighederne disse oplysninger og den pågældende persons fulde navn, fødselsdato, fødested og nationalitet samt oplysninger om det anvendte transportmiddel.
2. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at en forsendelse med uledsagede likvide midler for et beløb under den tærskel, der er fastlagt i artikel 4, føres ind i eller ud af Unionen, og at der på grundlag af en risikoanalyse er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer myndighederne disse oplysninger og afsenderens, den tiltænkte modtagers eller deres repræsentants fulde navn, fødselsdato, fødested og nationalitet samt oplysninger om det anvendte transportmiddel.

Artikel 7

Midlertidig tilbageholdelse af likvide midler af de kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder kan beslaglægge og midlertidigt tilbageholde likvide midler ved en administrativ afgørelse i overensstemmelse med betingelserne i national lovgivning, hvis:
 - a) forpligtelsen i artikel 3 eller 4 ikke er opfyldt, eller
 - b) der er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, uanset om de likvide midler transporteres af en fysisk person, eller der er tale om uledsagede likvide midler.
2. Den i stk. 1 omhandlede administrative afgørelse ledsages af en begrundelse, meddeles den person, der berøres på udstedelsestidspunktet, og skal give adgang til effektive retsmidler efter procedurerne i national lov.
3. Varigheden af den midlertidige tilbageholdelse skal nøje begrænses til den tid, der er påkrævet, for at de kompetente myndigheder kan fastslå, hvorvidt sagens omstændigheder berettiger yderligere tilbageholdelse. Den maksimale varighed af den midlertidige tilbageholdelse fastsættes i national ret; den må dog ikke overstige 30 dage. Hvis der inden for denne periode ikke træffes nogen afgørelse om yderligere tilbageholdelse af de likvide midler, eller hvis det fastslås, at sagens omstændigheder ikke berettiger en yderligere tilbageholdelse, skal de likvide midler straks stilles til rådighed for angiveren.

Artikel 8

Indgivelse af oplysninger til den finansielle efterretningsenhed

1. De kompetente myndigheder registrerer de oplysninger, der indsamles efter artikel 3, artikel 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6, og fremsender dem til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, hvor de blev indsamlet i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser, der er omhandlet i 15, litra c).
2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger fremsendes hurtigst muligt og senest en måned efter datoen for indsamling af oplysningerne.

Artikel 9

Udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og med Kommissionen

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fremsender elektronisk følgende oplysninger til de kompetente myndigheder i alle øvrige medlemsstater:
 - a) angivelser udfærdiget på eget initiativ efter artikel 5, stk. 3
 - b) oplysninger, der er indsamlet efter artikel 6
 - c) angivelser, der er modtaget efter artikel 3 eller 4, hvor der er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger
 - d) anonymiserede oplysninger om risici og resultater af risikoanalyser
2. Såfremt der er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser, fremsendes de i artikel 1 omhandlede oplysninger også til Kommissionen.

3. De kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser, der er omhandlet i artikel 15, litra c), og ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, litra d).
4. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger fremsendes hurtigst muligt og senest en måned efter datoen for indsamling af oplysningerne.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Inden for rammerne af den gensidige administrative bistand kan medlemsstaterne eller Kommissionen, under forudsætning af samtykke fra den kompetente myndighed, som modtog oplysningerne fra angiveren eller dennes repræsentant, og under forudsætning af, at en sådan videregivelse overholder de relevante nationale bestemmelser og EU-bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande, videregive følgende oplysninger til et tredjeland:
 - a) angivelser udfærdiget på eget initiativ efter artikel 5, stk. 3
 - b) oplysninger, der er indsamlet efter artikel 6
 - c) angivelser, der er modtaget efter artikel 3 eller 4, hvor der er tegn på, at de likvide midler har forbindelse til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle fremsendelser af oplysninger i henhold til stk. 1.

Artikel 11

Tavshedspligt, fortrolighed og datasikkerhed

1. De kompetente myndigheder garanterer sikkerheden af de oplysninger, de indsamler efter artikel 3, 4 og 6.
2. Alle oplysninger, som de kompetente myndigheder registrerer, er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 12

Beskyttelse af og opbevaringsperiode for personoplysninger

1. De kompetente myndigheder fungerer som registeransvarlige for de personoplysninger, de indsamler efter artikel 3, 4 og 6.
2. Behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning må kun finde sted med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle handlinger.
3. De personoplysninger, der indsamles efter artikel 3, 4 og 6, må kun tilgås af de kompetente myndigheders behørigt godkendte personale og skal sikres forsvarligt mod uautoriseret adgang eller videregivelse. Medmindre andet er fastsat i artikel 8, 9 og 10, må de ikke offentliggøres eller videregives uden udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, som oprindeligt indsamlede oplysningerne. En sådan tilladelse er dog ikke nødvendig, hvis de kompetente myndigheder i henhold til

gældende retlige bestemmelser i den pågældende medlemsstat skal offentliggøre eller videregive de pågældende oplysninger.

4. Personoplysninger, der er indsamlet efter artikel 3, 4 og 6, opbevares af de kompetente myndigheder og den finansielle efterretningsenhed i fem år fra datoen for indsamling af oplysningerne. Efter udløbet af dette tidsrum skal de slettes eller anonymiseres.

Artikel 13

Sanktioner ved manglende overholdelse

Hver medlemsstat indfører sanktioner, der anvendes i tilfælde af, at den i artikel 3 og 4 fastsatte angivelses- og oplysningspligt ikke opfyldes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, for en ubegrænset periode fra *
3. Den i artikel 2, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt, hører Kommissionen sagkyndige, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Tillæggelse af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder foretager kontrol på ensartet vis, herunder

- a) formularer til at opfylde angivelses- og oplysningspligten, jf. artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 3

* Date of entry into force of the basic legislative act or any other date set by the legislator.

- b) kriterier for den fælles ramme for risikoforvaltning, jf. artikel 5, stk. 4,
- c) tekniske bestemmelser for udveksling af oplysninger, jf. artikel 8 og 9, herunder oprettelsen af et passende elektronisk system
- d) en formular for fremsendelse af oplysninger, jf. artikel 9, stk. 3,
- e) bestemmelserne og det format, medlemsstaterne skal anvende til indberetning af anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser og overtrædelser til Kommissionen, jf. artikel 17.

De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2.

Artikel 16 Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Kontrol med Likvide Midler. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 17 Meddelelse af oplysninger vedrørende gennemførelsen af denne forordning

1. Senest seks måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse sender medlemsstaterne Kommissionen:
 - a) listen over kompetente myndigheder, jf. artikel 2, stk. 1
 - b) nærmere oplysninger om, hvilke sanktioner der er indført i henhold til artikel 13
 - c) anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser, kontrol og overtrædelser ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, litra e).
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), senest en måned efter at ændringerne får virkning.

De i stk. 1, litra c), omhandlede oplysninger fremsendes til Kommissionen mindst hver sjette måned.

3. Kommissionen stiller de i stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger og eventuelle senere ændringer af oplysningerne efter stk. 2 til rådighed for alle de øvrige medlemsstater.

Artikel 18 Evaluerings

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning fem år efter dens ikrafttræden og derefter hvert femte år.

Artikel 19 Ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005

Forordning (EF) nr. 1889/2005 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 20
Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra den^{*}

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

^{*} Two years after the entry into force of the basic legislative act or any other date set by the legislator.